

národní
úložiště
šedé
literatury

Odborné podklady pro legislativní zajištění úrazového pojištění

Janoušek, Vladimír
2004

Dostupný z <http://www.nusl.cz/ntk/nusl-170395>

Dílo je chráněno podle autorského zákona č. 121/2000 Sb.

Tento dokument byl stažen z Národního úložiště šedé literatury (NUŠL).

Datum stažení: 25.06.2017

Další dokumenty můžete najít prostřednictvím vyhledávacího rozhraní [nusl.cz](http://www.nusl.cz) .

62000J0218

Soudní rozhodnutí (Pátá komora) z 22 ledna 2002.

Cisal di Battistello Venanzio & C. Sas v Istituto nazionale per l'assicurazione contro gli infortuni sul lavoro (INAIL).

Odkaz na předběžné rozhodnutí: Tribunale di Vicenza - Itálie.

Články 85, 86 a 90 Smlouvy o Evropském společenství (EC Treaty)(nyní Články 81 EC, 82 EC a 86 EC) – Povinné připojení k subjektu poskytujícímu pojištění proti úrazům při práci – zdali má být takovýto subjekt považován za podnik.

Kauza C-218/00.

Zpráva Evropského soudu 2002 Strana I-00691

TEXT

Obsah soudního rozhodnutí

1. Obchodní soutěž – Podniky pověřené řízením služeb v obecném hospodářském zájmu – Nařízení smlouvy – Přímý účinek

(Smlouva o Evropském společenství, Článek 90(2) (nyní Článek 86(2) EC))

2. Obchodní soutěž – Nařízení společenství- Podnik - Definice – Podniky pověřené ze zákona řízením systému poskytujícího pojištění proti úrazům při práci a chorobám z povolání – Výluka – Podmínky

(Smlouva o Evropském společenství, Články 85 a 86 (nyní Články 81 EC a 82 EC))

Shrnutí

1. Jednotlivci se mohou před národními soudy spolehnout na Ustanovení Článku 90(2) Smlouvy (nyní Článek 86(2) EC), za účelem získání přezkoumání plnění podmínek, která tato ustanovení zakotvují.

(viz odst. 19)

2. Koncept podniku ve významu Článků 85 a 86 Smlouvy o Evropském společenství (nyní Články 81 EC a 82 EC) nezahrnuje subjekt, který je ze zákona pověřený řízením systému poskytujícího povinné pojištění proti úrazům při práci a chorobám z povolání, kde výše dávek a příspěvků podléhá státnímu dozoru a povinné připojení, které charakterizuje takovýto systém pojištění je nezbytné pro finanční rovnováhu systému a pro aplikaci principu solidarity, což znamená, že příspěvky placené pojištěnými nejsou přímo úměrně příspěvkům, které platí.

Takovýto subjekt plní výhradně sociální funkci. Jeho činnost tudíž nepředstavuje hospodářskou činnost pro účely zákona o soutěži.

(viz odstavce 44-46 a rozhodnou část)

Strany

V kauze C-218/00,

POSTOUPENÍ Soudu v rámci Článku 234 EC ze strany Tribunale di Vicenza (Itálie) na předběžné rozhodnutí při soudním jednání probíhajícím před tímto soudem mezi Cisal di Battistello Venanzio & C. Sas

a

Istituto nazionale per l'assicurazione contro gli infortuni sul lavoro (INAIL),
ohledně interpretace Článků 85, 56 a 90 Smlouvy o Evropském společenství (nyní Články 81
EC, 82 EC a 86 EC),
Soudní dvůr (Pátá komora),
tvořili: S. von Bahr, Prezident Páté komory, jednající jménem prezidenta Páté komory, D.A.O.
Edward, A. La Pergola, M. Wathelet (Rapporteur) a C.W.A. Timmermans, soudci,
generální advokát: F.G. Jacobs,
Registrátor: H. von Holstein, Zástupce registrátora,
po zvážení písemných důkazů předložených za:
- Cital di Battistello Venanzio & C. Sas, panem D. Fantinim, advokátem,
- Istituto nazionale per l'assicurazione contro gli infortuni sul lavoro (INAIL), panem F.
Artusa a A. Pignataro, advokáty,
- italskou vládu, panem U. Leanza, jednajícím jako zástupce, s pomocí D. Del Gaizo,
advokátem státu (avvocato dello Stato),
- Komisi Evropských společenství panem L. Pignataro a W. Wilsem, jednajícími jako
zástupci,
vzhledem k ustnímu slyšení,
po vyslechnutí ústních důkazů ze strany Cital di Battistello Venanzio & C. Sas, z Istituto
nazionale per l'assicurazione contro gli infortuni sul lavoro (INAIL), z italské vlády a Komise,
při jednání dne 7. června, 2001,
po vyslechnutí názoru Generálního advokáta při zasedání konaném dne 13. září, 2001, vynesl
Soudní dvůr následující
Soudní rozhodnutí

Odůvodnění soudního rozhodnutí

1 Příkazem z 25. května 2000, obdržným Soudním dvorem dne, 2. června, 2000, předložil
Tribunale di Vicenza Soudním dvorem k předběžnému rozhodnutí v souladu s Článkem 234 EC
dvě otázky ohledně interpretace Článků 85, 86 a 90 Smlouvy o Evropské společenství (nyní
Články 81 EC, 82 EC a 86 EC).

2 Tyto otázky byly vzneseny během soudního jednání mezi Cital di Battistello Venanzio & C.
Sas (dále jen Cital) a Istituto nazionale per l'assicurazione contro gli infortuni sul lavoro
(Národní institut pro pojištění proti úrazům při práci, dále jen INAIL), ohledně příkazu
zaplatit částku 6 606 890 ITL představující příspěvky na pojištění, které Cital nezplatil.

3 Italské právní předpisy upravující povinné pojištění proti úrazům při práci a chorobám
z povolání jsou obsaženy především ve Vyhlášce č. 1124 Prezidenta Republiky, vydané 30.
června 1965 a stanovující znění předpisů týkajících se povinného pojištění proti úrazům při
práci a chorobám z povolání (GURI č. 257 z 13. října, 1965, dále jen Vyhláška č. 1124),
v pozdějším znění.

4 V rámci Článku 126 Vyhlášky č. 1124, je INAIL pověřen provozovat za stát a pod jeho
dohledem systém povinného pojištění pracovníků proti úrazům při práci a chorobám
z povolání v souladu s požadavky Článku 38 Italské ústavy. Odstavec 3 tohoto ustanovení se
týká řemeslníků, kteří se při svém podnikání pravidelně zabývají manuální činností.

5 Podle Článku 55 Zákona č. 88 z 9. března, 1989, o restrukturalizaci Istituto nazionale della
previdenza sociale (Národní institut sociálního zabezpečení) a INAIL (GURI č. 60 z 13.
března, 1989), má být INAIL klasifikován jako orgán poskytující službu veřejnosti a má
podléhat dohledu Ministerstva zaměstnanosti a sociálního zabezpečení. Tento zákon dále
stanovuje, že INAIL má plnit funkce, které jsou mu přiděleny v souladu s platnou
hospodářskou a obchodní praxí, přičemž upraví svoji organizaci z vlastního podnětu tak, aby
splňovala požadavky na efektivní a včasný výběr příspěvků a platbu dávek a bude spravovat

svůj movitý i nemovitý majetek takovým způsobem, aby optimalizoval příjmy. Při monitorování a dohledu nad INAIL bude vláda sledovat stejné cíle.

6 V souladu s Článkem 9, Vyhlášky č. 1124, jsou zaměstnavatelé povinni pojistit své zaměstnance a to samé musí provést i firmy ve vztahu ke svým společníkům, zatímco samostatně výdělečně činní řemeslníci jsou povinni se pojistit tehdy, pokud jejich činnosti zahrnují riziko uvedené v Článku 1 Vyhlášky a osoba, která má být pojištěním kryta spadá do jedné z kategorií pracovníků, které jsou uvedeny v Článku 4. 7

Co se týče výše příspěvků, Článek 39(2) Vyhlášky č. 1124 stanovuje, ve vztahu k průmyslovému sektoru, systém zaručené redistribuce kapitálu. Každoroční příspěvky jsou stanovovány tak, aby kryly očekávané platby vyplývající z úrazů, ke kterým dochází v průběhu tohoto roku, tj. jak krátkodobé dávky, tak kapitálovou hodnotu dlouhodobých důchodů, které se mají vyplatit v souvislosti s úrazy při práci a chorobami z povolání.

8 Článek 40 Vyhlášky č. 1124 stanovuje:

Rozsah pojistného a příspěvků na pojištění proti úrazům při práci a chorobám z povolání a podrobná pravidla použití mají být schválena vyhláškou Ministerstva pro zaměstnanost a sociální zabezpečení na základě usnesení INAIL. Rozsah musí stanovovat sazby pojistného odpovídající průměrnému národnímu riziku pro každé pojištěné povolání tak, aby bylo možné zahrnout finanční platby uvedené v Článku 39(2).

9 Výpočet příspěvků placených samostatně výdělečně činnými řemeslníky se řídí Článkem 42 Vyhlášky č. 1124 a, co se týče předmětného období v daném případě, Ministerskou Vyhláškou z 21. června, 1988 (GURI č. 151 z 29. června, 1988). V závislosti na stupni rizika, který představují, jsou činnosti samostatně činných řemeslníků rozděleny do 10 kategorií, které se dále dělí na 320 rubrik odpovídajících konkrétním povoláním.

10 V souladu s Článkem 66 Vyhlášky č. 1124, mohou být dávky v následujících formách:

- denní dávka za dočasnou pracovní neschopnost;
- důchod za trvalou pracovní neschopnost;
- dávka na trvalého osobního asistenta;
- důchod pro pozůstalé a paušální částka pro případ smrti;
- lékařská a chirurgická péče, včetně nemocničních vyšetření, a
- poskytnutí protéz.

11 Článek 67 Vyhlášky č. 1124 zavádí princip automatického vyplácení dávek, v rámci kterého jsou pojištěné osoby oprávněny na pobírání dávek, i když zaměstnavatel opomněl pracovní činnost nahlásit, nebo neplatil pojistné. Podle Článku 59(19) Zákona č. 449 z 27. prosince, 1997 o opatření pro stabilizaci veřejných financí (GURI č. 302 z 30. prosince, 1997), bylo automatické vyplácení dávek vyloučeno u samostatně výdělečně činných pracovníků, včetně řemeslníků, a to od 1. ledna, 1998. Nicméně dávky mohou být stále vypláceny, pokud takovýto pracovníci uvedou svoji situaci do souladu se zákonem.

Hlavní jednání a záležitosti předložené k předběžnému rozhodnutí

12 V prosinci 1998 přikázal Pretore di Vicenza Cisalu, aby zaplatil INAILu nezaplacené příspěvky na pojištění ve výši 6 606 890 ITL v souvislosti s jeho řídicím společníkem, panem Battistello, za období od roku 1992 do roku 1996. Tento platební příkaz se zakládal na skutečnosti, že v souladu s Článkem 4, Vyhlášky č. 1124, pana Battistello pracoval manuálně s dřevem jako řemeslník ve svém podniku a měl být u INAILu pojištěný proti úrazům při práci.

13 Cisal se odvolal proti tomuto platebnímu příkazu k Tribunale di Vicenza s námitkou, že pan Battistello byl pojištěn proti úrazům při práci v rámci pojištění u soukromé pojišťovny a to od roku 1986. V odvolání se dále konstatovalo, že ustanovení, na základě kterých bylo povinností uzavřít pojistku proti stejným rizikům u INAILu jsou v rozporu se Zákonem Společenství o soutěži v tom smyslu, že nespravedlivě udržují monopol INAILu a vedou INAIL ke zneužívání jeho dominantního postavení. Pan Battistello opřel svůj argument o názor Italského úřadu pro hospodářskou soutěž z 9. ledna, 1999, podle kterého činnosti

INAILu nevykazují takové prvky solidarity, aby se vyloučila možnost, že tyto aktivity jsou hospodářské povahy ve smyslu případového práva Společenství.

14 Odvolací soud poukazuje na to, že INAIL vykazuje určité charakteristiky, které dle jeho názoru, obtížně vyhovují konceptu podniku ve smyslu Zákona Společenství o soutěži. V této záležitosti odkazuje na automatický charakter vyplácení dávek, skutečnost, že připojení je povinné a na absenci jakéhokoliv cíle vytvářet zisk. Nicméně vyskytují se zde však charakteristiky, které jsou typické pro subjekty zabývající se převážně hospodářskou činností. V této věci uvádí, že stanovování příspěvků je přímo spojeno s pojištěnými riziky, rizika jsou rozdělena do 10 konkrétních kategorií podle hospodářského a komerčního kritéria a je zde zákonná povinnost INAILu plnit jeho funkce v souladu s dobrými hospodářskými a obchodními praktikami. Národní soud dodává že v roce 1965, poté co se stalo pro řemeslníky povinností pojistit se proti úrazům při práci, italská legislativa akceptovala skutečnost, že povinné soukromé pojistné krytí by mohlo, alespoň po přechodné období, být považováno za platnou alternativu k pojištění poskytovanému INAILem.

15 S ohledem na skutečnost, že Italská legislativa by mohla být v rozporu s Články 92 a 86 Smlouvy a, že povinnost uložená samostatně výdělečným řemeslníkům pojistit se u INAILu, i když jsou již pojištěni u soukromé společnosti, a že zrušení povinného připojení řemeslníku, kteří jsou již pojištěni jinde, nezabrání INAILu v plnění dalších úkolů, které jsou mu dány v rámci italské legislativy, rozhodl se Tribunal di Vicenza zastavit jednání a postoupil následující záležitosti Soudním dvorem k předběžnému rozhodnutí:

Je veřejný, zisk nevytvářející subjekt, jako je INAIL, kterému je na základě dobré hospodářské a obchodní praxe, svěřeno provozování monopolního systému pojištění proti rizikům vyplývajícím z úrazů při práci a chorob z povolání na základě systému povinné registrace, který platí dávky na částečně automatické bázi (poskytující takto pojistné krytí zaměstnancům, avšak nikoliv osobám samostatně činným – jak je tomu od roku 1998) dokonce i v případě, že není placeno pojistné ze strany zaměstnavatele, a vypočítává pojištění na základě kategorií rizika, ke kterým je přiřazena práce pojištěného, podnikem ve smyslu Článku 81 et seq Smlouvy o Evropském společenství?

Pokud je odpověď na první otázku kladná, zakládá skutečnost, že výše uvedený veřejný subjekt požaduje platbu pojistného i tam, kde je dotyčná osoba, jako zaměstnanec (řemeslník) již pojištěna u soukromé společnosti proti stejným rizikům, proti kterým by byla kryta prostřednictvím připojení se k výše uvedenému subjektu, porušení Článků 86 EC a 82 EC? Přípustnost postoupení

16 INAIL namítá, že postoupení je nepřípustné, neboť předložené otázky byly položeny s ohledem na skutečnost, že princip automatického vyplácení pojistných dávek INAILem, dokonce i v případě, že nebyly placeny příspěvky, byl v případě řemeslníků zrušen. Vzhledem k tomu, že tento princip byl zrušen od 1. ledna, 1998, nevztahuje se tudíž na pojistné období projednávané v hlavním jednání.

17 INAIL rovněž argumentuje tím, že i když by byla odpověď Soudního dvora na obě otázky kladná, národní soud by nebyl oprávněn prohlásit za neplatné národní předpisy udělující INAILu monopol ve věci pojištění proti úrazům při práci, z toho důvodu, že pouze Komise je oprávněna monitorovat a zajišťovat plnění Článku 90(2) Smlouvy přijímáním rozhodnutí, nebo směrnic v souladu s Článkem 90(3).

18 Takovouto argumentaci nelze přijmout. Za prvé, je precedentem, že v kontextu spolupráce mezi Evropským soudním dvorem a národními soudy stanovené Článkem 234 EC, je výhradně na národním soudu, kterému byl případ předložen a který musí přijmout odpovědnost za následné soudní rozhodnutí, stanovit ve světle konkrétních okolností případu jak potřebu předběžného rozhodnutí, za účelem vynesení rozsudku, tak relevantnost otázek předložených Soudnímu dvoru (viz, konkrétně spojené případy C-223/99 a C-260/99 Agori a Excelsior [2001] ECR I-3605, odstavce 18 a 19). Každopádně v daném případě nic

nenaznačuje, že Tribunale di Vicenza předložil tyto otázky pouze v souvislosti s reformou z roku 1997 týkající se automatického vyplácení dávek. Tato reforma je v podstatě soudem zmíněna pouze při popisu národního právního kontextu.

19 Za druhé, z precedentů Soudního dvora vyplývá, zvláště pak z rozsudků v Kauze C-320/91 Corbeau [1993] ECR I/2533 a Kauze C-67/96 Albany [1999] ECR I-5751, že na ustanovení Článku 90(2) Smlouvy se mohou jednotlivci opřít před národními soudy, za účelem získání přezkoumání plnění podmínek, které stanovují.

20 Předložení věci k předběžnému rozhodnutí je tudíž přípustné.

První otázka

21 Svoji první otázkou se národní soud ptá, zdali subjekt jako INAIL, pověřený ze zákona spravováním systému poskytujícího pojištění proti úrazům při práci a chorobám z povolání, má být považován za podnik ve smyslu Článků 85 a 86 Smlouvy.

23 Podle ustáleného precedenčního práva koncept podniku v soutěžním právu pokrývá jakýkoliv subjekt, který se podílí na hospodářské činnosti, navzdory právnímu statutu tohoto subjektu, nebo způsobu, kterým je financován (viz spojené kauzy C-180/98 až C-184/98 Pavlov a Ostatní [2000] ECR I-6451, odstavec 74).

23 V tomto smyslu bylo rovněž konzistentně shledáno, že jakákoliv činnost sestávající se z nabízení zboží a služeb na daném trhu je hospodářskou činností (Kauza 118/85 Komise versus Itálie [1987] ECR 2599, odstavec 7; Kauza C-35/96 Komise versus Itálie [1998] ECR I-3851, odstavec 36; a kauza Pavlov, uvedená výše, odstavec 75).

Argumenty stran

24 Cisal namítá, že INAIL je podnikem ve smyslu Článků 85 a 86 Smlouvy.

25 Argumentuje, že pojišťovací služby poskytnuté INAIlem řemeslníkům jsou plně srovnatelné s těmi, které poskytují soukromé pojišťovací společnosti. Za prvé, pojistné dávky jsou financovány výhradně prostřednictvím příspěvků, které jsou stanoveny na základě rizika, za druhé existuje zde těsná vazba mezi příspěvkem a dávkami a to v tom, že obojí je procentuelní část z příjmů oběti a konečně, že INAIL musí provozovat systém pojištění v souladu s dobrou hospodářskou a obchodní praxí. Ani sociální záměr INAILu, ani jeho zisk netvořící charakter, ani omezené prvky solidarity, které jsou součástí systému, nemohou odvádět pozornost od převážně hospodářské povahy činností INAILu.

26 Na druhé straně INAIL, italská vláda a Komise zastávají názor, že INAIL není možné klasifikovat jako podnik z důvodu jeho úkolu v obecném zájmu, kterým je pověřen, a z důvodu určitých charakteristik systému pojištění, který provozuje. V tomto směru je situace INAIL téhož druhu jako situace projednávaná ve spojených kauzách C-159/91 a C-160/91 Poucet a Pistre [1993]

27 Na podporu svého argumentu zdůrazňují následující charakteristiky systému pojištění.

28 Za prvé, podpory poskytované INAIlem nezahrnují pouze peněžní dávky, ale rovněž účast na prevenci, rehabilitaci a aktivity sociální pomoci. Dávky pokrývají nejenom bezprostřední a přímou škodu, ale také méně přímé ekonomické důsledky úrazu. Navíc vlastní částka peněžních dávek, která je založena na výdělku oběti a nikoliv na rozsahu škody, se řídí kritérii, která jsou pevně stanovena zákonem a nezávisí na výši příspěvků zaplacených pojištěnou osobou, nebo na finančních výsledcích INAILu. Konkrétně to znamená, že pro výpočet důchodových dávek je možné vzít v úvahu pouze výplaty v určitém pásmu, mezi minimem a maximem, které jsou stanoveny podle průměrné mzdy ve státě.

29 INAIL, italská vláda a Komise dodávají, že princip automatického vyplácení dávek, které jsou placeny dokonce i v případě, že zaměstnavatel nezaplatil dlužné příspěvky, tvoří důležitý prvek solidarity, na kterém je založen systém ochrany před ekonomickými dopady úrazů při práci a chorobami s povolání. Ačkoliv automatické vyplácení dávek bylo zrušeno u osob samostatně výdělečně činných od 1. led, 1998, tato situace může být vždy sjednocena a reforma v každém případě postdatuje pojistné období v dané kauze.

30 Za druhé, co se týče financování systému pojištění, INAIL a italská vláda poukazují na skutečnost, že příspěvky nejsou systematicky úměrné riziku. určitá konkrétní rizika, jako ta, která se týkají azbestu, nebo hluku jsou částečně nesena ostatními sektory podle principu solidarity. Italská vláda a Komise dodávají, že výše příspěvků musí být schválena vyhláškou kompetentního ministra. Navíc, důchody za úrazy při práci jsou z převážné části financovány na principu zvláštních poplatkových účtů (pay-as-you-go), přičemž pouze určitá část odpovídající hodnotě kapitálu počátečního důchodu je dána stranou, aby se vytvořila technická rezerva zaručující vyplácení dávek.

Nález Soudního dvora

31 Podle ustáleného precedenčního práva, právo Společenství neovlivňuje pravomoci členských států organizovat jejich systémy sociálního zabezpečení (viz konkrétně Kauza C-158/Kohll [1998] ECR I-1931, odstavec 17, a Kauza C-157/99 Smits a Peerbooms [2001] ECR I-5473, odstavec 44).

32 Zvláště pojištění rizik úrazů při práci a chorob z povolání bylo po dlouhou dobu součástí sociální ochrany, kterou členské státy dopřávají celé populaci, nebo její části.

33 Nařízení (EEC) číslo 1408/71 Rady ze 14. června, 1971 o aplikaci systémů sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby, na osoby samostatně výdělečně činné a na členy jejich rodin pohybujících se v rámci Společenství, ve verzi upravené a aktualizované Nařízením Rady (EC) č. 118/97 z 2. prosince, 1996 (OJ 1997 L 28, strana 1), obsahuje konkrétní ustanovení pro koordinaci národních systémů týkajících se úrazů při práci a chorob z povolání, pro jejichž aplikaci je, v případě Italské republiky, INAIL výslovně určen jakožto kompetentní instituce, ve smyslu Článku 1(o) tohoto nařízení (viz Příloha 2, oprávněné kompetentní instituce, H, bod 2 Nařízení (EEC) č. 574/72 Rady, z 21. března, 1972 stanovujícího postup pro implementaci Nařízení (EEC) č. 1408/71 (OJ, Zvláštní anglické vydání), 1972 (I), strana 159), ve verzi upravené a aktualizované Nařízením č. 118/97).

34 Předmětný zákonný systém poskytující pojištění proti úrazům při práci a chorobám z povolání, který je projednáván v hlavním jednání, v míře, ve které poskytuje povinnou sociální ochranu pro všechny pracovníky, kteří nepracují na bázi mzdy (non-salaried workers) v nezemědělských profesích, kteří provádějí činnosti klasifikované zákonem jako rizikové, sleduje sociální cíl.

35 Záměrem takového systému je poskytnout všem chráněným osobám pojistné krytí proti rizikům úrazů při práci a chorobám z povolání, nehledě na jakoukoliv chybu, které se mohla dopustit oběť, nebo zaměstnavatel a tudíž bez jakékoliv potřeby občanskoprávní odpovědnosti, kterou by měla nést osoba čerpající dávky v souvislosti s rizikovou činností.

36 Sociální cíl tohoto systému pojištění je dále zvýrazněn skutečností, že dávky jsou placeny dokonce i tehdy, když nebyly zaplacené dlužné příspěvky, což evidentně přispívá k ochraně všech pojištěných pracovníků před ekonomickými dopady úrazů při práci, nebo chorob z povolání. Dokonce po reformě v roce 1997, která zrušila automatické krytí u osob samostatně výdělečně činných, mohou být dávky stále vypláceny v případě sjednocení (regularization), dokonce i poté, když nebyly příspěvky zaplacené včas.

37 Nicméně, z precedenčního práva Soudního dvora jasně vyplývá, že sociální cíl systému pojištění není sám o sobě dostatečný pro to, aby předmětné činnosti nebyly klasifikovány jako hospodářská činnost (viz výše uvedená kauza Pavlov, odstavec 118). V tomto ohledu si zaslouží pozornost dva další aspekty.

38 Za prvé, určité prvky mají tendenci prokazovat, že předmětný systém pojištění projednáváný v hlavním jednání aplikuje princip solidarity.

39 Systém pojištění je financován příspěvků, jejichž výše není systematicky úměrná pojištěnému riziku. Ze složky k případu je například jasné, že výše nesmí překročit maximální strop dokonce ani v případě, kde prováděná činnost zahrnuje vyšší riziko, přičemž rovnováha financování je nesena všemi podniky ve stejné kategorii, která se tohoto rizika

týká. Příspěvky nejsou navíc vypočítávány pouze na základě tohoto rizika spojeného s činností předmětného podniku, ale rovněž podle výdělku pojištěných osob.

40 Z druhého, množství vyplácených dávek není nutně úměrné výdělku pojištěných osob, neboť pro výpočet důchodů jsou brány v úvahu pouze mzdy pohybující se mezi minimem a maximem odpovídajícím průměrné mzdě ve státě, snížené, nebo zvýšené o 30%.

41 Za těchto okolností, jak uvádí Generální Advokát v bodě 66 svého Posudku, může platba vysokých příspěvků vyústit pouze v poskytnutí omezených dávek tam, kde předmětná mzda přesahuje maximum stanovené vyhláškou a obráceně relativně nízké příspěvky vypočítané na bázi minimální zákonné mzdy mohou poskytnout nárok na dávky vypočítané na bázi výdělku vyššího než tento strop, odpovídající průměrné mzdě snížené o 30%.

42 Absence jakékoliv přímé vazby mezi zaplacenými příspěvky a poskytnutými dávkami tudíž vyžaduje solidaritu mezi lépe placenými pracovníky a těmi, kteří by při svých nízkých výdělcích byli zbaveni svého sociálního krytí, kdyby takováto vazba existovala.

43 Z dokumentace ke kauze v druhé řadě vyplývá, že činnost INALu pověřeného ze zákona správou předmětného systému podléhá dohledu ze strany Státu a že výše dávek a příspěvků je finálně stanovena Státem. Výše dávek je stanovena zákonem a tyto dávky mohou být vypláceny nehledě na zaplacení příspěvků a finanční výsledky investic realizovaných INAILem. Zadruhé, výše příspěvků, o nichž INAIL rozhoduje, musí být schválena ministerskou vyhláškou, přičemž kompetentní ministr má pravomoc odmítnout navrhovaný rozsah a vyzvat INAIL, aby mu předložil nový návrh beroucí v úvahu určité informace.

44 Souhrnně lze říci, že z výše uvedeného je jasné, že výše dávek a příspěvků, které jsou dvěma nezbytnými prvky systému spravovaného ze strany INAIL, podléhá doзору ze strany Státu a že povinné připojení, které charakterizuje takovéto systémy pojištění, je nezbytné pro finanční rovnováhu systému a pro aplikaci principu solidarity, což znamená, že příspěvky vyplácené pojištěným osobám nejsou přímo úměrné příspěvkům, které tyto osoby platí.

45 Závěrem lze uvést, že při takovéto účasti na správě jednoho z tradičních odvětví sociálního zabezpečení, v tomto případě na pojištění proti úrazům při práci a chorobám z povolání, plní INAIL výhradně sociální funkci. Z tohoto vyplývá, že jeho činnost není hospodářskou činností pro účely soutěžního práva a že tento subjekt tudíž není podnikem ve smyslu Článků 85 a 86 Smlouvy.

46 S ohledem na veškeré výše uvedené skutečnosti musí být tudíž odpověď na první položenou otázku taková, že koncept podniku ve smyslu Článků 85 a 86 Smlouvy nezahrnuje subjekt pověřený ze zákona spravováním systému poskytujícího pojištění proti úrazům při práci a chorobám z povolání, jako je INAIL.

Druhá otázka

47 Vzhledem k odpovědi dané na první otázku není nutné odpovídat na otázku druhou.

Rozhodnutí o nákladech

Náklady

48 Náklady vzniklé italské vládě a Komisi, kteří předložili věc soudními dvory, nejsou zotavitelné. Vzhledem k tomu, že tato projednávání jsou, v případě stran účastnících se hlavního projednávání, krokem v probíhajícím projednávání před národním soudem, je rozhodnutí o nákladech záležitostí tohoto soudu.

Rozhodná část soudního rozhodnutí

Na tomto základě,

SOUDNÍ DVŮR (Pátá komora),

v odpovědi na otázky předložené ze strany Tribunale di Vicenza příkazem z 25. května, 2000,

rozhoduje takto:

Koncept podniku ve smyslu Článků 85 a 86 Smlouvy o Evropském společenství (nyní Články 81 EC a 82 EC) nezahrnuje subjekt, který je pověřený ze zákona spravováním systému poskytujícího pojištění proti úrazům při práci a chorobám z povolání, jako je Istituto nazionale per l'assicurazione contro gli infortuni sul lavoro (INAIL).